

مقایسه دیدگاه تماشاچیان و مسئولان برگزاری مسابقات فوتبال به مدیریت امنیت

در استادیوم آزادی

مهدی سادات الحسینی^۱

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۲/۱۲/۷

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۳/۲/۱۳

این تحقیق با هدف مقایسه دیدگاه های تماشاچیان و مسئولان برگزاری مسابقات فوتبال از مدیریت امنیت در ورزشگاه آزادی انجام شد. از این رو، با استفاده از تحقیق توصیفی-پیمایشی دیدگاه ۳۹۰ تماشاچی فوتبال ورزشگاه آزادی و ۳۲ مسئول برگزاری مسابقات به وسیله پرسشنامه های محقق ساخته که روایی آنها توسط ۹ نفر از اساتید و کارشناسان و پایایی آن به وسیله آلفای کرونباخ (تماشاچیان $p=0/826$ ، مدیران $p=0/811$) تعیین شده بود، مورد ارزیابی قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل و توصیف داده ها آمار توصیفی و آزمون کولموگوروف - اسمیرنوف، آزمون دوجمله ای و آزمون u من- ویتنی استفاده شد. از میان عوامل مورد مطالعه، مسیر مراجعه تماشاچیان به ورزشگاه، کنترل موجود در پارکینگ و اطراف ورزشگاه و کنترل و بازرسی های موجود در ورودی ورزشگاه در سطح مطلوبی قرار داشت. اطلاع رسانی و آگاهی از اشیای ممنوعه و نکات ایمنی و همچنین میزان مراقبت ها و تجهیزات اورژانس موجود در ورزشگاه در سطح کم یا نامطلوب بود. کنترل جمعیت در رویداد نیز در سطح خیلی خوب قرار داشت. تفاوت معنی داری بین دیدگاه دو گروه تماشاچیان و مسئولان برگزاری مسابقات در مورد اطلاع رسانی و آگاهی از اشیای ممنوعه و نکات ایمنی وجود داشت. تماشاچیان معتقد بودند که اطلاع رسانی و آگاهی از

E-mail: mehdi_hoseini1100@yahoo.com

^۱ کارشناس ارشد تربیت بدنی، دانشگاه پیام نور

اشیای ممنوعه و نکات ایمنی برای حضور در ورزشگاه نامطلوب است، در حالی که مدیران و مسئولان برگزاری معتقد بودند که اطلاع رسانی و آگاهی از اشیای ممنوعه و نکات ایمنی در سطح مطلوبی قرار دارد.

واژگان کلیدی: ایمنی، امنیت، بحران، تماشاچی و مدیریت بحران

ورزش یکی از مهمترین مقوله های جوامع توسعه یافته و نیز در حال توسعه می باشد که از آن میان فوتبال به عنوان مردمی ترین ورزش در جهان مورد توجه خاص دولت ها قرار دارد. در ایران نیز این ورزش یکی از پر طرفدارترین رشته های ورزشی است که بیشترین تعداد ورزشکاران و تماشاچیان را به خود اختصاص داده است. از آنجا که تماشاچیان ستون اصلی تمامی رشته های ورزشی از جمله فوتبال هستند، ضروری است که آنها از ایمنی و امنیت لازم در ورزشگاه ها برخوردار باشند. لذا مدیرانی که مسئولیت عملیات امنیتی و ایمنی در استادیوم های ورزشی را بر عهده دارند باید درک روشنی از امنیت و مدیریت تماشاچیان در وضعیت های عادی و اضطراری داشته باشند. (فراسدیک و والی ۱۹۹۸) هر رویداد ورزشی دارای عناصری از ریسک و بحران است. اگرچه مسئولان برگزاری یک مسابقه نمی توانند احتمال بروز تمامی حوادث یا رویدادهایی را که به طور مستقیم یا غیرمستقیم به آن ورزش مرتبط است حذف کنند، اما می توانند با برنامه ریزی صحیح و فراهم آوردن تمهیدات لازم، سطح ایمنی ورزشگاه را افزایش دهند. بدیهی است که پیش بینی خطرات احتمالی و تدارک یک سیستم حفاظتی و امنیتی مناسب برای تماشاچیان، یکی از مهمترین عوامل اثرگذار بر افزایش حضور آنان در ورزشگاه ها می باشد.

بیان مسئله

تماشاچیان که برای دیدن مسابقات ورزشی در ورزشگاه ها حضور می یابند، از اهمیت خاصی برای هر لیگ ورزشی برخوردارند و به عنوان یکی از مهمترین سرمایه های اصلی هر باشگاه حرفه ای محسوب می گردند، زیرا علاوه بر هویت بخشی به لیگ های ورزشی، منبع درآمد مهمی برای لیگ ها به شمار می آیند. بنابراین، جهت افزایش حضور آنان در ورزشگاه ها لازم است که مدیران در صدد شناسایی عوامل

تاثیرگذار بر حضور تماشاچیان اعم از عوامل روانی و درونی و نیز عوامل بیرونی و محیطی برآیند و استراتژی و برنامه مدون و مشخصی را طراحی و اجرا نمایند. چنانچه تماشاچیان از تجارب مرتبط با حضور قبلی خود در ورزشگاه احساس رضایتمندی کنند، برای حضور مجدد تمایل پیدا خواهند کرد. داشتن احساس امنیت یکی از عوامل موثر بر ایجاد رضایتمندی در تماشاگران است. البته تقریباً تمامی رویدادهای ورزشی بزرگ پتانسیل ایجاد مشکلات امنیتی را دارا هستند. (لیپتون ۲۰۰۵) طبق آمار سال‌های ۱۹۹۵-۱۸۸۸ میلادی فقط در مسابقات فوتبال نزدیک به ۸۰۰۰ تماشاگر مصدوم و ۲۰۰۰ نفر در جهان کشته شدند. (شاه منصوری ۱۳۸۵)

در کشور ما نیز کم توجهی به عوامل بحران‌زا و عملکردهای مقطعی و سطحی در این خصوص، نداشتن طرحی علمی، مدرن و همه‌جانبه برای مدیریت ریسک رویدادهای ورزشی، منجر به بروز حوادث ناگواری گردیده است؛ از آن جمله حادثه ورزشگاه ساری در سال ۱۳۸۰ که منجر به کشته شدن ۳ نفر و زخمی شدن تعداد کثیری از تماشاچیان گردید و یا حادثه ورزشگاه آزادی در سال ۱۳۸۴ که منجر به کشته شدن ۷ نفر و زخمی شدن تعداد زیادی از تماشاگران شد. (سایت فدراسیون فوتبال) از آنجا که تماشاچیان در معرض مسائل امنیتی قرار دارند، مطالعه دیدگاه آنها در این ارتباط می‌تواند حائز اهمیت باشد. در سال ۲۰۰۸، هال و همکاران در تحقیقی با عنوان "درک تماشاچیان از مدیریت امنیت در مسابقات NASCAR" نشان دادند که ۵۲ درصد از حاضران در ورزشگاه هیچگونه نگرانی درباره امنیت بازی‌ها ندارند، ولی تنها ۴۷ درصد می‌دانستند که در یک مسابقه کجا و چگونه به دنبال مراقبت‌های اورژانس بگردند. همچنین، دوستی و همکاران در سال ۱۳۸۶ به بررسی وضعیت مدیریت بحران در مجموعه‌های ورزشی پرداختند. آنها نشان دادند که ۷۵ درصد از مدیران مجموعه‌های ورزشی مورد بررسی، هیچ اطلاعاتی از روش‌های مدیریت بحران نداشتند، از نکات ایمنی آگاهی کمتری داشتند و تنها ۱۳ درصد از مدیران این مجموعه‌ها

روش های مدیریت بحران را بکار می گرفتند. نا امنی های موجود در ورزشگاه ها، به خصوص هنگام مسابقات فوتبال و عدم درک و شناخت صحیح تماشاچیان از مسائل امنیتی و نیز نبود برنامه های مدون و کارشناسی شده، مسئله اصلی این مقاله می باشد.

روش شناسی پژوهش

روش تحقیق به شیوه میدانی با استفاده از ابزار پرسشنامه محقق ساخته بود. جهت تجزیه و تحلیل و توصیف داده ها از آمار توصیفی و آزمون کولموگروف-اسمیرنوف^۱ آزمون دو جمله ای و آزمون یومن ویتنی استفاده شده است. ضریب اطمینان آزمون ها بر اساس ۹۵ درصد می باشد.

جامعه آماری

تماشاچیان بالای ۱۴ سال شرکت کننده در مسابقات فوتبال ورزشگاه آزادی و نیز مدیران و مسئولان برگزار کننده مسابقات در ورزشگاه آزادی (به دلیل محدود بودن تعداد آنان، کل تعدادشان که 32 نفر بود مورد مطالعه قرار گرفتند) به عنوان جامعه آماری انتخاب گردیدند. بر اساس جدول مورگان 390 نفر به عنوان نمونه آماری از میان ۳۰۰۰۰ نفر کل جامعه آماری تماشاگران مورد پژوهش قرار گرفتند.

داده های تحقیق

۵۱,۳ درصد از تماشاچیان در محدوده سنی ۲۲-۳۵ سال بودند و فارغ التحصیلان دانشگاهی در مقایسه با دیگر گروه ها حضور کم رنگ تری در ورزشگاه داشتند- بیشترین حضور مربوط به افراد دارای مدرک دیپلم می باشد.

۴۰ درصد از جامعه نمونه مورد مطالعه، دانش آموز یا دانشجو بوده و مشغول به تحصیل می باشند. این گروه که بیشترین تعداد را به خود اختصاص داده اند، نقطه قابل توجه، حضور ۲,۲ درصدی بازنشستگان در ورزشگاه، هنگام مسابقات بود. همچنین، ۳۱,۸ درصد از جامعه نمونه بیش از ۵-۱ بار حضور در ورزشگاه در طی یک فصل داشته اند. تعداد علاقه مندانی که بیش از ۱۵ بار طی دوره فوق به ورزشگاه آمده اند، بالغ بر ۲۷,۴ درصد یعنی تقریباً یک سوم نمونه آماری می باشد. هم چنین افراد با درآمد پایین بیشترین حضور را در ورزشگاه دارند.

۴۶,۹ درصد از مدیران و مسئولان برگزاری مسابقات در گروه سنی ۲۲-۳۵ سال و ۵۶ درصد دارای سطح تحصیلات دیپلم بوده اند- هیچ یک از مدیران مسئول دارای تحصیلات آکادمیک در سطح کارشناسی ارشد نیستند.

یافته های پژوهش

فرضیه ۱: بین دیدگاه تماشاچیان و مسئولان برگزاری در ارتباط با امنیت مسیر ورزشگاه تفاوت وجود دارد.

جدول ۱

درک دو گروه از امنیت موجود	
$5,120E_3$	Lمن - ویتینی
$5,648E_3$	W ویلکاکسون
-۱,۴۷۰	Z
۰,۱۴۱	سطح معنی داری (دو طرفه)

با توجه به جدول فوق، سطح معنی داری آزمون یو-من-ویتینی که بیشتر از ۰,۰۵ می باشد، مشخص کرد که بین دیدگاه تماشاچیان و مسئولان برگزاری در خصوص حضور امن تماشاچیان در ورزشگاه، تفاوت معنی داری وجود ندارد.

فرضیه ۲: بین دیدگاه تماشاچیان و مسئولان برگزاری در خصوص مراقبت های اورژانس در دسترس تماشاچیان تفاوت وجود دارد.

جدول ۲

درک دو گروه خصوص در دسترس بودن تجهیزات و مراقبت های اورژانس	
$5,296 E_3$	U-من ویتینی
$7,731 E_4$	W ویلکاکسون
-1,194	Z
0,233	سطح معنی داری (دو طرفه)

با توجه به جدول فوق، بین دیدگاه تماشاچیان و مسئولان برگزاری در خصوص در دسترس بودن تجهیزات و مراقبت های اورژانس، تفاوت معنی داری وجود ندارد.

فرضیه سوم: بین دیدگاه تماشاچیان و مسئولان برگزاری در ارتباط با کنترل جمعیت در رویداد تفاوت وجود دارد.

جدول ۳

درک دو گروه از کنترل جمعیت	
$5,130E_3$	ل‌من - ویتینی
$5,658E_3$	W ویلکاکسون
-1,451	Z
0,147	سطح معنی داری (دو طرفه)

در فرض سوم که دیدگاه تماشاچیان و مسئولان برگزاری را در خصوص کنترل جمعیت مورد بررسی و مقایسه قرار داده است، با توجه به سطح معنی داری آزمون ل‌من - ویتینی ، تفاوت معنی داری بین دیدگاه دو گروه دیده نمی شود.

فرضیه چهارم: بین دیدگاه تماشاچیان و مسئولان برگزاری در خصوص کنترل موجود در پارکینگ و اطراف ورزشگاه تفاوت وجود دارد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

جدول ۴

درک دو گروه از کنترل پارکینگ	
$5,969E_3$	ل‌من - ویتینی
$6,497E_3$	W ویلکاکسون
-0,148	Z
0,882	سطح معنی داری (دو طرفه)

همان گونه که در جدول فوق مشاهده می شود بین دیدگاه تماشاچیان و مسئولان برگزاری در خصوص کنترل موجود در پارکینگ و اطراف ورزشگاه تفاوت معنی داری وجود ندارد.

فرضیه پنجم: بین دیدگاه تماشاچیان و مسئولان برگزاری در خصوص اطلاع رسانی و آگاهی تماشاچیان از اشیای ممنوعه و نکات ایمنی تفاوت وجود دارد.

جدول ۵

درک دو گروه از میزان اطلاع رسانی	
$4,708E_3$	Uمن - ویتینی
$5,236E_3$	W ویلکاکسون
۲,۱۱۶	Z
۰,۰۳۴	سطح معنی داری (دو طرفه)

فرض پنجم تحقیق (جدول فوق) که ادعای آن عدم تفاوت معنی دار بین دیدگاه تماشاچیان و مسئولان برگزاری در خصوص اطلاع رسانی و آگاهی از اشیای ممنوعه و نکات ایمنی بوده است، رد گردید. سطح معنی داری ۰,۰۳۴ در این خصوص بدین معنی است که دو گروه نظر متفاوتی نسبت به میزان اطلاع رسانی ها دارند.

فرضیه ششم: بین دیدگاه تماشاچیان و مسئولان برگزاری در خصوص کنترل و بازرسی موجود در ورودی ورزشگاه تفاوت وجود دارد.

جدول ۶

درک دو گروه از کنترل و بازرسی	
$5,376E_3$	Lمن- ویتینی
$5,904E_3$	W ویلکاکسون
-1,072	Z
0,284	سطح معنی داری (دو طرفه)

با توجه به سطح معنی داری آزمون Lمن- ویتینی برای فرضیه ششم که 0,284 می باشد، مشخص می گردد تفاوت معنی داری بین دیدگاه دو گروه تماشاچیان و مدیران برگزاری مسابقات در مورد کنترل و بازرسی موجود در ورودی ورزشگاه وجود ندارد.

بر اساس داده های به دست آمده و با توجه به میانگین $m=3.49$ برای پاسنکویمان و میانگین $m=3.35$ برای مدیران و مسئولان برگزاری مسابقات، از نظر هر دو گروه جامعه نمونه آماری، مسیر حضور تماشاچیان در ورزشگاه از امنیت مطلوبی برخوردار است.

در خصوص سنجش میزان در دسترس بودن مراقبت ها و تجهیزات اورژانس برای تماشاچیان در ورزشگاه بین مسئولان و تماشاچیان اختلاف نظر وجود دارد. مدیران و مسئولان برگزاری با میانگین $m=2.88$ معتقدند این امر در سطح مطلوبی قرار دارد، در حالی که تماشاچیان با میانگین 2,27 وضعیت را در سطح نامطلوب ارزیابی کرده اند.

هر دو گروه تماشاچیان و مدیران به ترتیب با میانگین $m=3.69$ و $m=3.72$ ، کنترل جمعیت در ورزشگاه را در سطح خیلی خوب می دانند.

همچنین، هر دو گروه مدیران و تماشاچیان میزان کنترل موجود در پارکینگ و اطراف ورزشگاه را به ترتیب با میانگین $m=3.18$ و $m=3.16$ در سطح مطلوب اعلام کرده اند.

تماشاچیان با میانگین $m=2.29$ میزان آگاهی از اشیای ممنوعه و نکات ایمنی را نازل دانسته اند. به عبارت دیگر، اطلاع رسانی را ضعیف ارزیابی کرده اند، در حالی که مسئولان با میانگین $m=2.29$ این امر را مطلوب دانسته اند.

هر دو گروه تماشاچیان و مدیران برگزاری مسابقات، کنترل و بازرسی های موجود در ورودی ورزشگاه را در سطح مطلوبی دانسته اند. (با میانگین هر یک به ترتیب $m=3.34$ و $m=3.27$)

۸۷ درصد از تماشاچیان و ۸۴,۴ درصد از مسئولان برگزاری مسابقات معتقدند که وجود دوربین های مدار بسته موجب افزایش امنیت ورزشگاه می شود. ۶۹,۷ درصد از تماشاچیان در ورزشگاه احساس امنیت کرده و ۳۰,۳ درصد نیز اظهار احساس نا امنی کرده اند. ۴۳,۵ درصد از تماشاچیان و ۴۰,۶ درصد از مدیران معتقدند اقدامات امنیتی مانع لذت بردن از مسابقات می گردد.

بحث و نتیجه گیری

فراهم کردن محیطی امن و عاری از خطر و حادثه، یکی از وظایف مدیران ورزشی و تفریحی در سازمان ها، اماکن و مجموعه های ورزشی می باشد. حذف تمام آسیب ها و حوادث در تاسیسات و اماکن ورزشی غیر ممکن است، اما کاهش حداکثری خطرات احتمالی، صدمات قابل پیش بینی و شدت حوادث باید در دستور کار مسئولان برگزاری مسابقات قرار گیرد. حضور تماشاچیان در ورزشگاه ها، لزوم حفظ امنیت آنان را در طول مسابقه ضروری می نماید. توجه به نوع مسابقات ورزشی، نقش بسزایی در شیوه برنامه ریزی برای حفظ امنیت آن دارد. به عنوان مثال، برنامه ریزی برای حفظ امنیت تماشاچیان یک مسابقه

فوتبال با برنامه ریزی برای برگزاری یک مسابقه بوکس کاملاً متفاوت است. شایان ذکر است که جهت حفظ امنیت همه جانبه در طول برگزاری یک مسابقه، هم مسئولان برگزاری با طراحی، تدوین و اجرای برنامه های مناسب و هم تماشاگران با رعایت مقررات و داشتن اطلاعات و آگاهی لازم در خصوص موارد امنیتی تواما نقش و مسئولیت دارند. از این جهت این تحقیق با هدف بررسی میزان درک هر دو گروه تماشاچیان و مسئولان برگزاری مسابقات از عوامل امنیتی دخیل در مسابقات فوتبال و مقایسه دیدگاه این دو گروه انجام شد که ورزشگاه آزادی به عنوان مهمترین ورزشگاه کشور انتخاب گردید. نتایج تحقیق حاکی از آن است که ۶۹ درصد از تماشاچیان هنگام حضور در ورزشگاه احساس امنیت می کنند. هر دو گروه تماشاچیان و مسئولان امنیت، ایمنی مسیر ورزشگاه و وسایل نقلیه عمومی را کافی می دانند، اما درصد قابل توجهی از تماشاچیان (۳۱ درصد) نگران مسئله امنیت در مسیر ورزشگاه می باشند.

۶۶ درصد از تماشاچیان، آگاهی کمی از تجهیزات و مراقبت های اورژانس موجود در ورزشگاه داشته و اظهار نموده اند که مسیرهای تخلیه اضطراری به وضوح مشخص نمی باشند و علائم آن را تا کنون ندیده اند.

۸۲ درصد از تماشاچیان و ۹۶ درصد از مسئولان معتقدند که کنترل جمعیت در ورزشگاه به خوبی صورت می گیرد. این مسئله نشان می دهد که جداسازی هواداران تیم ها بر روی سکوها، کنترل رفتار و حرکات تماشاچیان و جلوگیری از ورودشان به محوطه بازی به شکل مناسبی انجام گرفته است. همچنین، حضور مسئولان و مامورین انتظامی و امنیتی در داخل جمعیت به وضوح مشخص بوده و خروجی ها و ورودی ها به تعداد مناسب برای ورود و خروج تماشاچیان باز بوده است. تنها ۵۵ درصد از تماشاچیان روشنایی پارکینگ و اطراف ورزشگاه، حضور مسئولان انتظامی در این محوطه ها و میزان کنترل و مراقبت از وسایل نقلیه را مناسب می دانند. ۶۳ درصد از تماشاچیان از اشیا و وسایلی که ورود آنها به ورزشگاه ممنوع است،

اطلاعی نداشتند و معتقدند که اطلاع رسانی مناسبی در این زمینه صورت نگرفته است. علائم هشدارهای ایمنی به طور کافی و مناسب در ورزشگاه برای آگاه کردن تماشاچیان از نکات ایمنی وجود ندارد.

۶۵ درصد از تماشاچیان نحوه و تعداد بازرسی ها و نوع برخورد مسئولان و تعداد پرسنل بازرسی را مناسب احساس می کنند.

۸۷,۱ درصد از پاسخگویان و ۸۴,۴ درصد از مسئولان برگزاری مسابقات معتقدند که وجود دوربین های مدار بسته موجب افزایش امنیت ورزشگاه می گردد.

بین دیدگاه تماشاچیان و مسئولان ورزشگاه در خصوص مسیر حضور تماشاچیان به ورزشگاه، در دسترس بودن تجهیزات و مراقبت های اورژانس، کنترل جمعیت در حین مسابقه، کنترل و بازرسی موجود در ورودی ورزشگاه و کنترل موجود در پارکینگ و اطراف ورزشگاه، تفاوت معنی داری مشاهده نشد و هر دو گروه این موارد را در حد مناسب ذکر کرده اند، اما در خصوص آگاهی از اشیای ممنوعه و نکات ایمنی، تفاوت معنی داری بین دو گروه جامعه نمونه تحقیق دیده شد؛ چنان که تماشاچیان معتقدند که اطلاع رسانی ناکافی است، ولی مسئولان عکس این نظر را دارند.

در نهایت ۶۹,۷ درصد از تماشاچیان اعلام کردند که در ورزشگاه احساس امنیت می کنند و بقیه احساس نا امنی دارند.

این نتایج نشان می دهد که گرچه وضعیت کلی امنیت نسبتا خوب است، اما تا سطح ایده آل آن فاصله دارد. همچنین، ۴۳,۵ درصد از پاسخگویان و ۴۰,۶ درصد از مسئولان برگزاری مسابقات، اقدامات امنیتی را مانعی برای لذت بردن تماشاچیان مسابقه می دانند.

برای بسیاری از سازمان دهندگان یک رویداد ورزشی، ایجاد تعادل میان مسائل امنیتی و ایجاد یک تجربه رضایت بخش در تماشاچیان از اهمیت برخوردار است. برخوردها و ارزیابی های امنیتی سخت گیرانه ممکن است تماشاچیان را از حضور مجدد در ورزشگاه باز دارد که این مسئله کاهش درآمد مالی را برای برگزارکنندگان به همراه خواهد داشت.

بنابراین، مسئولان برگزاری مسابقات باید با افزایش اثربخشی سیستم های امنیتی، افزایش ایمنی و امنیت تماشاچیان را تضمین نمایند.

نکته حائز اهمیت در این تحقیق این است که هیچکدام از دو گروه پاسخگویان، یعنی تماشاگران و مسئولان هیچ یک از متغیرهای مورد بررسی را (بجز کنترل جمعیت) در سطح خیلی خوب ارزیابی نکرده اند و حداکثر در حد خوب دیده شده است که این امر بازنگری کلی در نحوه مدیریت امنیت در ورزشگاه آزادی را ضروری می سازد.

- الهی، علیرضا (۱۳۸۷) "موانع و راهکارهای توسعه اقتصادی صنعت فوتبال ایران". رساله دکتری، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تهران.
- بای، ناصر (۱۳۸۷) پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، پژوهشکده تربیت بدنی.
- دوستی، مرتضی (۱۳۸۷) "بررسی وضعیت مدیریت ریسک در استادیوم های فوتبال ایران". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تهران.
- سادات الحسینی، مهدی (۱۳۸۹) "درک تماشاچیان فوتبال از مدیریت امنیت در ورزشگاه آزادی". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور تهران.
- شاه منصوری، عزت الله (1385) "عوامل بروز بحران های ورزشی و روش پیشگیری از آنها در زمینه های نرم افزار و سخت افزار، جان افزار و رسانه ها". پژوهش در علوم رفتاری. شماره دوازدهم.
- فارسی، علیرضا (۱۳۸۵) "بررسی وضعیت اماکن ورزشی دانشگاه تهران: ارائه راهکارهای مناسب". طرح پژوهشی، پژوهشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی.
- فراسدیک، استیو و والی، لین (۱۹۹۸) "مدیریت ایمنی در ورزش". سید محمد حسین رضوی و ابوالقاسم دباغان. آمل: نشر شمال پایدار (موسسه فرهنگی هنری شمال)
- مظفری، سید امیر احمد (۱۳۸۴) مدیریت و نگهداری اماکن و تاسیسات ورزشی. دانشگاه تربیت معلم.
- معصومی، سیاوش (۱۳۸۷) "بررسی انگیزه ها و عوامل موثر بر حضور تماشاگران در بازی فوتبال". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس.
- Amending, yosef, lee hooi see (2008) "Spectator perceptions of physical facility and team quality: a study of a Malaysian super

league soccer match". Research journal of international studies. issue8, 132-140.

- E. leusveld, s.kleijn ,and V.A.W.M umans, (2008) **"Usefulness of emergency medical teams in sport stadiums"**. Am j cardiol. vol 101
- Hall,S. (2010) **"An Examination of british sport security strategis, legislation, and risk management practices:lessons learned from the English football league."** The sport journal. 13.
- Hall, S. (2010)" **Effective security management of university sport Venues."** United states sport academy. vol. 13 .
- Hall, Stacey , lou marciani , dennis phillps, and cunning ham (2008) **"Spectator perceptions of security management at a NASCAR"**.(national association for stock carAuto racing)Event.
- Hall,Stacey , lou marciani, and Walter cooper (2008) **"sport Venue security: planning and preparedness for terrorist – related Ncidents"** .The SMART journal , VOL. 9.
- Horn, A. and breetzke, G.(2009)" **Informing a crime strategy for the fifa 2010 word cup : a case study for the loftus Versfeld stadium in Tshwane."** south Africa. Urban forum 20.
- Lipton, E. (2005)" **U.S. report lists possibilities for terrorist attacks and likely toll."** New York Times, p: A1.
- surya praditsathaporn , somkuan kaviyaa , oreecha p. yapapin,(2010) **"Sport safety improvement using security camera without audience privacy violation ."** procedia social andbehavior al sciences. Vol 2.

Comparison between Football Spectators and Risk Managers's Perception of Security Management in Azadi Complex

Mehdi Sadatolhosseini

Master degree in Physical Education, Payam-e- Noor University, Tehran

Received:

Accepted:

The purpose of this study was to determine the football spectators' perception about security factors in events holding in Azadi Complex. Therefore the descriptive-survival method was used. The researcher-made questionnaire was confirmed by Cronbach alpha test ($p=0.811$). Descriptive statistics, k-s test, binomial test, and Mann Whithney U test were used for data analyze. Among studied factors spectators' attendance path, parking and around stadium control, and stadium entrances control and searching were in a partly appropriate level. Informing and spectators' awareness of forbidden items and security points, and stadium emergency equipment were in an inappropriate level. Crowd control was in an appropriate level. There are differences between opinion of spectators and event-holding authorities in informing and awareness of forbidden items and security points. Spectators believed that informing and spectators' awareness of forbidden items and security points was in an inappropriate level, but event-holding authorities believed that informing and awareness of forbidden items and security points was in an appropriate level.

Key words: Safety, Security, Risk, Spectator and Risk Management